

Svar (13/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det følger af beslutning af 14. december 1993 fra Schengens Eksekutivkomité (dokument SCH/Com-ex (93) 22 rev), der er sendt til Folketinget Retsudvalg og Europaudvalg den 21. november 1996, at visse Schengen-dokumenter uafhængigt af nationale regler skal behandles fortroligt.

Et krav om fortrolighed kan ifølge punkt 1 i beslutningen blandt andet gøres gældende, hvis offentliggørelse af dokumentet er i direkte strid med den i dokumentet fastlagte målsætning, eller hvis selve dokumentet indeholder oplysninger om sikkerheden i udenrigsforbindelser.

I beslutningen anføres det særskilt under punkt 2, at en række nærmere opregnede dokumenter skal behandles fortroligt, herunder Håndbogen og SIRENE-håndbogen. Det er dog under punkt 3 i beslutningen anført, at indholdet af visse af de fortrolige dokumenter kan indarbejdes i nationale instruktioner og håndbøger.

For så vidt angår offentligheden fremgår det af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 2, at retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner.

Denne bestemmelse giver blandt andet hjemmel til at undtage dokumenter fra aktindsigt, når de er underlagt en folkeretlig tavshedspligt, jf. herved offentlighedsloven med kommentarer af John Vogter, Jurist- og Økonomforbundets Forlag (1992), side 204 – 205.

På baggrund heraf finder Justitsministeriet, at man i medfør af § 13, stk. 1, nr. 2, i offentlighedsloven kan undtage de dokumenter, der er betegnet som fortrolige af Schengen-landene, fra retten til aktindsigt. Også disse dele af Schengen-reglerne er dog gjort tilgængelige for medlemmerne af Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg.

Spm. nr. S 657

Til justitsministeren (3/12 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil en tysk politipatrulje kunne benytte sine tjenestevåben på Fyn uden at have fået tilladelse til at medbringe tjenestevåbene?«

Begrundelse

Efter forlydender i pressen er svaret ja. Opstår der en nødværgesituation – som det er betjentens opgave at definere i den konkrete situation – må betjenten benytte sit våben. Hovedreglen om at en betjent skal aflevere sine våben til myndighederne, når han passerer grænsen, kan efter forlydender fraviges, når betjenten antager, at den person, der forfølges, er farlig. Har den udenlandske betjent travlt, skulle han efter forlydender ikke behøve at kontakte danske myndigheder.

Svar (16/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ved besvarelsen af spørgsmålet forudsættes det, at anvendelsen af tjenestevåbnene sker i forbindelse med en grænseoverskridende observation. Uanmodet grænseoverskridende forfølgelse kan således kun fortsættes i en afstand på op til 25 km fra grænsen til Tyskland.

For grænseoverskridende observation er der i artikel 40, stk. 3, opstillet en række betingelser. Disse betingelser gælder både, når observationen foretages efter forudgående tilladelse, og i de særlige undtagelsestilfælde hvor observationen kan finde sted, selvom det af tidsmæssige årsager ikke er lykkedes at indhente en sådan tilladelse. Af artikel 40, stk. 3, litra d, fremgår det, at de observerende polititjenestemænd kan medføre deres tjenestevåben under observationen, medmindre den anmodede kontraherende part udtrykkelig har modsat sig dette. Medbringelse af tjenestevåben kræver således ikke en særlig tilladelse i hvert enkelt tilfælde. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at tjenestevåben kun må benyttes i tilfælde af nødværge.

Det bemærkes herved også, at udenlandske polititjenestemænd i øvrigt er forpligtet til at overholde reglerne i det medlemsland, hvor observationen finder sted.